

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Запорізька державна інженерна академія, кафедра ЕП

Підприємництво, відповідно до законодавства, визначається як ініціативна (самостійна) діяльність громадян, яка здійснюється від свого імені, на свій ризик, під свою відповідальність.

Успішна підприємницька діяльність полягає у досягненні позитивних результатів зі зростаючою прогресією. Для цього існує багато економічних, управлінських, бухгалтерських або фінансових правил та умов, та дуже важливою галуззю та помічником також є психологія. Відповідно до аналізу особистостей успішних підприємців і їх діяльності, виділяються наступні психологічні особливості:

- по-перше, підприємці потребують досягнення поставлених цілей. Це означає необхідність прагнути до успіху для того, щоб отримати відчуття особистих досягнень. Підприємці мають тенденцію вибирати і працювати над діловою діяльністю, яка має помірні шанси на успіх, або чудову можливість для особистих досягнень та задоволення, але без надмірного ризику невдач;

- друга загальна характеристика відома як внутрішній локус контролю. Локус контролю означає розуміння особистості причин подій у підприємницькому житті. Внутрішній контрольований елемент означає, що вони вважають, що їх бізнес, контролюється їхніми діями. Тобто успіх або невдача є наслідком здатності та досвіду підприємця;

- третя загальна характеристика – толерантність до неоднозначності та невизначеності. Це стосується здатності особистості приймати рішення з неповною або неоднозначною інформацією. Неповна інформація щодо ринків, грошових потоків, конкурентів часто є типовою для підприємницької діяльності. Однак підприємці зазвичай впевнено приймають необхідні рішення;

- четвертою загальною ознакою є те, що називається схильністю до ризику. Тобто підприємець активно шукає ризиковані підприємства або завдання, і має більшу схильність до ризику.

Фахівці, що вивчають психологічні особливості сучасних українських підприємців відзначають у них набір далеко не оптимальних особистісних якостей, які, тим не менш, дозволяють їм вести свій бізнес з урахуванням вітчизняних економічних і соціальних реалій:

- раціоналістичність – прагнення все прорахувати, передбачити і врахувати;
- недовірливість – сприйняття світу як ненадійного, часто прямо ворожого, що призводить до прагнення посилити контроль за всім, також підозрливість стосовно своїх працівників і партнерів по бізнесу;
- агресивність – схильність до вирішення проблем силовими методами замість пошуку компромісів, а також схильність до афектних спалахів у взаємовідносинах з персоналом;
- авторитарність – переважання домінуючого стилю керівництва, нетерпимість до критики чи свободи думок.